

Allt är så naturligt, berg och backar,
Skog och alper, blommor, snö och is!
Det är därför fogelpacket hackar,
För att komma åt mitt paradiset.

Se, hur sniket utanför de titta,
Det är idel syndiga begär:
Jo, det skulle smaka att få sitta
Sjungande i silfverpoppeln der!

Här kan man erinras om det flydda,
Här finns mer, än jag har vetat af:
Står ej här en »mossbelupen hydda»,
Står ej här ett »kors på Idas graf»!

Om en smul' du orkar ryggen buga,
Här bland granar, vattenfall och språng;
Kan du till och med se Geijers sluga,
Som han fann vid femton år för trång.

Denna bit till fantasien talar:
Eld och snö dig bara föreställ:
Detta här är »Ceylons brända dalar»,
Och det här är »Nova Semblas fjäll».

Detta snöfält, som i hörnet slutar,
Är den snö, som »bäddar grafven kall»;
Detta träd, som emot branten lutar,
Är en gammal »balsampoppels fall».

Denna bugt påminner oss om Skuru:
Vilda berg och nedanför en sjö!
Denna bara fläck framställer, huru
»Vinterns drifvor smälta bort och dö».